

Praten met citaten

Wat spreekt er jou in dit citaat aan?
Vertel vanuit je eigen ervaring.

uit 'de vreugde van het Evangelie' – Paus Franciscus

EG 3

'Ik nodig elke christen uit, waar en in welke situatie hij zich ook bevindt, om vandaag nog zijn persoonlijke ontmoeting met Jezus Christus te hernieuwen of tenminste de beslissing te nemen zich door Hem te laten ontmoeten, Hem elke dag zonder ophouden te zoeken. Niemand moet denken dat deze uitnodiging niet voor hem is; want "niemand is uitgesloten van de vreugde die de Heer brengt." En de Heer stelt degenen die dit risico nemen, niet teleur; wanneer iemand een kleine stap in de richting van Jezus zet, ontdekt hij dat Jezus al op hem wachtte, met open armen.'

EG 4

Bij de profeten klinken vaak de woorden juich en jubel als een imperatief. Wie op God vertrouwt, kan niet voorbijgaan aan de aanmaning in vreugde te leven.

EG 141

Het blijft verwonderen welke middelen de Heer gebruikt om met zijn volk in dialoog te treden, zijn mysterie aan allen te openbaren en eenvoudige mensen te winnen voor zijn zo verheven en veeleisende onderrichtingen. Ik geloof dat het geheim ligt in de blik 92 waarmee Jezus het volk aankijkt, voorbij zwakheden en falen: "Wees niet bang, kleine kudde, want het heeft jullie Vader behaagd, je het Koninkrijk te schenken" (Lc 12,32); Jezus preekt in deze geest.

KBS

Lc 12,32

28 Als God nu het veldkruid, dat er vandaag nog staat en morgen in de oven wordt geworpen, zo kleedt, hoeveel te meer dan u, kleingelovigen? 29 Vraagt dus ook gij niet, wat ge zult eten en wat ge zult drinken, en weest niet ongerust. 30 Want dat alles jagen de heidenen in de wereld na. Uw vader weet wel, dat gij dat alles nodig hebt. 31 Maar zoekt dan zijn Rijk, dan zullen die dingen u erbij gegeven worden. 32 Weest niet bevreesd, kleine kudde: het heeft Uw Vader behaagd u het Koninkrijk te schenken.

EG 15

Missionering is het paradigma van elke opdracht van de kerk! Met andere woorden, missie is niet zomaar een taak van de kerk. De kerk is missie. De bestaansreden van de kerk ligt net in het bekendmaken van het evangelie.

EG 84

De vreugde van het Evangelie kan ons door niets of door niemand ontnomen worden (cf. Joh 16,22). De kwalen van onze wereld – en van onze Kerk – zouden geen excuus mogen zijn om onze inzet en onze ijver te laten verflauwen. Laten we ze eerder zien als uitdagingen om te groeien.

KBS

Joh 16,22

20 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: gij zult wenen en weklagen, terwijl de wereld zich zal verheugen. Gij zult bedroefd zijn, maar uw droefenis zal in vreugde verkeren. 21 Wanneer de vrouw gaat baren is zij bedroefd omdat haar uur gekomen is; maar wanneer zij het kindje ter wereld heeft gebracht, denkt zij niet meer aan de pijn, van blijdschap dat er een mens ter wereld is gekomen.

22 Zo zijt ook gij nu wel bedroefd, maar wanneer Ik u zal weerzien, zal uw hart zich verheugen en uw vreugde zal niemand u kunnen ontnemen.

EG 10

Moge de nu eens angstige dan weer hoopvol zoekende wereld van onze tijd de Blijde Boodschap ontvangen, niet van bedroefde, ontmoedigde, ongeduldige en angstige dragers van de evangelisatie, maar van dienaren van het Evangelie wier leven vurigheid uitstraalt, die als eersten in zichzelf de vreugde van Christus hebben ontvangen”.

EG 99	Ik wil in het bijzonder aan alle christenen in alle gemeenschappen van de wereld vragen getuige te zijn van een broederlijke verbondenheid die aantrekkelijk en verhelderend is. Dat allen mogen bewonderen hoe jullie zorg dragen voor elkaar, hoe jullie elkaar bemoedigen en hoe jullie elkaar begeleiden. “Daaraan zal iedereen kunnen zien dat jullie leerlingen van Mij zijn: als jullie onder elkaar de liefde bewaren” (Joh 13,35). Dat is het wat Christus in een intens gebed aan de Vader vroeg: “Dat ze allen één mogen zijn zodat de wereld kan geloven” (Joh 17,21).
KBS Joh 13,35	34 Een nieuw gebod geef Ik u: gij moet elkaar liefhebben, zoals Ik u heb liefgehad, zo moet ook gij elkaar liefhebben. 35 Hieruit zullen allen kunnen opmaken, dat gij mijn leerlingen zijt: als gij de liefde onder elkaar bewaart.”
KBS Joh 17,21	20 Niet voor hen alleen bid Ik, maar ook voor hen die door hun woord in Mij geloven, 21 opdat zij allen één mogen zijn zoals Gij, Vader, in Mij en Ik in U: dat ook zij in Ons mogen zijn opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt.
EG 10	De motor van missie (evangelisatie) is het geloof dat het leven groeit en sterker wordt naarmate het weg geschonken wordt.

EG 5

De leerlingen "verheugden zich" (Joh 20,20) bij het zien van de verrezen Christus. In de Handelingen van de Apostelen lezen we dat de eerste christenen "samen hun maaltijden in blijdschap en eenvoud van hart" aten (Hand 2,46). Waar de leerlingen kwamen "ontstond grote vreugde" (8,8); zelfs in hun vervolging bleven zij "vervuld van vreugde" (13,52). Een eunuch die net gedoopt was "vervolgde zijn weg met vreugde"(8,39), terwijl de cipier van Paulus zich "met al zijn huisgenoten verheugde... omdat hij nu in God geloofde" (16,34). Waarom zouden wij dan ook niet in deze stroom van vreugde stappen?

EG 6

Er zijn christenen die iets van een 'vasten zonder Pasen' over zich hebben. Natuurlijk wordt de vreugde niet in alle omstandigheden van het leven op dezelfde manier beleefd, zeker niet in moeilijke en pijnlijke momenten. Vreugde past zich aan en neemt andere vormen aan, maar zij is er altijd, als een lichtstraal die geboren wordt uit de persoonlijke zekerheid dat we oneindig bemind worden, dwars door alles heen.

EG 75

"Huizen en wijken worden eerder gebouwd om te isoleren en te beschermen dan om samen te brengen en te integreren. De verkondiging van het Evangelie zal een basis zijn om de waardigheid van het menselijk leven in deze context te herstellen, want Jezus wil in deze steden het leven in overvloed bewerken (cf. Joh 10,10). De zin voor de eenheid en de volheid van het menselijk leven dat het Evangelie aanreikt, is de beste remedie tegen de kwalen van de stad."

KBS
Joh 10,10

KBS 9 Ik ben de deur. Als iemand door Mij binnengaat, zal hij worden gered; hij zal in- en uitgaan en weide vinden. 10 De dief komt alleen maar om te stelen, te slachten en te vernietigen; Ik ben gekomen, opdat zij leven zouden bezitten en wel in overvloed. 11 Ik ben de goede herder. De goede herder geeft zijn leven voor zijn schapen.

EG 67

De pastoraal dient er nog meer op te wijzen dat de relatie met onze Vader ons oproept tot een verbondenheid die de onderling menselijke relaties geneest, bevordert en versterkt. Terwijl er in sommige landen van de wereld allerlei vormen van oorlog en conflicten opblaaien, leggen wij, christenen, de nadruk op het erkennen van de andere, het helen van kwetsuren, het bouwen van bruggen, het versterken van de relaties en het elkaar helpen "elkaars lasten te dragen" (Gal 6,2).

EG 84

De vreugde van het Evangelie kan ons door niets of door niemand ontnomen worden (cf. Joh 16,22). De kwalen van onze wereld – en van onze Kerk – zouden geen excuus mogen zijn om onze inzet en onze ijver te laten verflauwen. Laten we ze eerder zien als uitdagingen om te groeien.

KBS

Joh 16,22

20 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: gij zult wenen en weklagen, terwijl de wereld zich zal verheugen. Gij zult bedroefd zijn, maar uw droefenis zal in vreugde verkeren. 21 Wanneer de vrouw gaat baren is zij bedroefd omdat haar uur gekomen is; maar wanneer zij het kindje ter wereld heeft gebracht, denkt zij niet meer aan de pijn, van blijdschap dat er een mens ter wereld is gekomen. 22 Zo zijt ook gij nu wel bedroefd, maar wanneer Ik u zal weerzien, zal uw hart zich verheugen en uw vreugde zal niemand u kunnen ontnemen.

EG 8

We worden volledig mens als we meer dan mens worden, als we God toelaten ons boven onszelf uit te tillen om onze diepste zelf te bereiken. Daar bevindt zich de bron van de evangelisatie. Want als iemand de liefde heeft aanvaard die hem de betekenis van zijn leven terug schenkt, hoe kan hij dan aan het verlangen weerstaan ze met anderen te delen?

EG 71

We moeten met een contemplatieve blik, dit is met gelovige ogen naar de stad kijken om te ontdekken dat deze God verblijft in de huizen, in de straten en op de pleinen. God is aanwezigheid in het oprecht zoeken van mensen en groepen naar steun en zin voor hun leven. God woont midden de stedelingen die solidariteit, broederlijkheid, het verlangen naar het goede, waarheid en rechtvaardigheid nastreven. Deze aanwezigheid moet niet gemaakt, maar ontdekt en ontsluit worden. God verbergt zich niet voor hen die Hem met een oprecht hart zoeken, ook al doen ze dit tastend en op een vage en onduidelijke manier.

EG 141

Vol vreugde in de Geest, zegt hij de Vader die de kleinen tot zich trekt: "Ik dank U Vader, Heer van hemel en aarde, omdat U dit verborgen hebt gehouden voor wijzen en verstandigen en het onthult hebt aan eenvoudigen" (Lc 10,21). De Heer vindt werkelijk behagen in de dialoog met zijn volk en de predikant dient dit welbehagen van de Heer bij de mensen over te brengen

KBS

Lc 10,21

21 Op dat uur jubelde Hij het uit, vervuld van de heilige Geest, en sprak: 'Ik prijs U Vader, Heer van hemel en aarde, omdat Gij deze dingen verborgen hebt voor wijzen en verstandigen, maar ze hebt geopenbaard aan kleinen. Ja, Vader, zo heeft het U behaagd.

EQ 113

Niemand redt zichzelf, d.w.z. niet als afzonderlijk individu en niet op eigen kracht. God trekt ons tot zich en houdt rekening met het complexe netwerk van interpersoonlijke relaties dat het leven in een menselijke gemeenschap met zich meebrengt. Dat volk dat God uitverkoren en samengeroepen heeft, is de Kerk. Jezus zegt niet tot de apostelen dat ze een exclusieve groep, een elitegroep, dienen te vormen. Jezus zegt: "Ga, en maak alle volkeren tot leerling" (Mt 28,19).

KBS

Mt 28,19

19 Gaat dus en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen en doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest en 20 leert hun te onderhouden alles wat Ik u bevolen heb. Ziet, Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding der wereld.”

EQ 8

Want de vreugde geeft aan de verkondiging de goede toon: niet willen overtuigen maar 'delen wat je zelf hebt ontdekt, wat je helpt te leven en je hoop schenkt.' (EG 121)

Als de kerk naar buiten gaat, dan is dat niet omdat ze dat 'moet' (nog een taak erbij), maar omdat ze dat 'wil' op grond van de vreugde die ze niet voor haarzelf wil houden. Joie oblige. 'De liefde van Christus laat ons geen rust.' (2 Kor 5, 14)

‘Wee mij als ik het evangelie niet verkondigde.’

(1 Kor 9, 16)

EG 11	Jezus Christus kan ook komaf maken met de vervelende concepten waarin we Hem willen opsluiten en Hij verrast ons telkens weer door zijn goddelijke creativiteit. Elke keer als we naar de bron terugkeren om de oorspronkelijke frisheid van het Evangelie te proeven, openen zich nieuwe wegen, ontstaan creatieve methodes, andere uitdrukkingsvormen, tekenen die meer sprekend zijn, en betekenisvolle woorden voor onze tijd. Iedere vorm van authentieke evangelisatie is eigenlijk altijd “nieuw”.
EG 51	Het is niet taak van de paus een gedetailleerde en volledige analyse te maken van de hedendaagse werkelijkheid, ik spoor iedere gemeenschap aan “waakzaam te blijven voor de tekenen van de tijd”.⁵⁴ Het gaat om een grote verantwoordelijkheid, want sommige ontwikkelingen kunnen vandaag een proces van ontmenselijking op gang brengen dat nog moeilijk te stuiten is. Dan is het nuttig duidelijk te stellen wat de vruchten zijn van het Koninkrijk dat in God zijn oorsprong vindt.
EG 13	De verkondiging vandaag staat op de schouders van reuzen van het verleden, evangelisten, apostelen maar ook eenvoudige mensen, dicht bij ons, die ons in het leven van het geloof hebben ingewijd.

EG 12	In heel haar leven dient de Kerk altijd duidelijk te maken dat het initiatief altijd van God komt, dat “Hij ons het eerst heeft liefgehad” (1 Joh 4,19), en dat Hij alleen “de wasdom geeft” (1 Kor 3,7). Deze overtuiging maakt het mogelijk dat we vreugdevol blijven in een zo veeleisende zending die ons hele leven in beslag neemt. Ze vraagt alles van ons, maar tegelijkertijd biedt ze ons alles.
EG 15	In die zin hebben de Latijns-Amerikaanse bisschoppen gesteld dat “we niet lijdzaam meer kunnen blijven en passief afwachten in onze Kerken”; en dat het noodzakelijk is om “van een pastoraal van verzorging over te gaan naar een echt missionaire pastoraal”. Deze opdracht blijft nog steeds de bron van de grootste vreugde in de Kerk: “Ik zeg u, zo zal er in de hemel meer blijdschap zijn over één zondaar die zich bekeert, dan over negenennegentig rechtvaardigen die geen bekering nodig hebben” (Lc 15,7).
EG 18	‘Ik zou u willen vragen u deze stijl eigen te maken in alle activiteiten die u onderneemt. Op die manier kunnen we in onze dagelijkse bezigheden de aansporing van het Woord van God tot ons laten komen: ‘Verheug u altijd in de Heer. Nog eens: verheug u.’
EG 9	Vreugde wil gedeeld worden omdat ze, net zoals de liefde, vermenigvuldigt wanneer je haar deelt.

EG 7	De verleiding (vreugde niet toe te laten) dient zich vaak aan onder de vorm van uitvluchten en verwijten, alsof we alleen maar gelukkig kunnen zijn als er aan duizend voorwaarden is voldaan.
EG 50	Wat ik wil aanreiken, gaat eerder in de richting van een evangelisch onderscheiden. Het is de blik van de leerling-missionaris “in het licht en vanuit de kracht van de Heilige Geest”.
EG 64	We leven in een informatiesamenleving die ons zonder nuances overspoelt met gegevens, allemaal van dezelfde orde, wat uiteindelijk leidt tot een erg oppervlakkige benadering van morele kwesties. Daarom is een opvoeding tot kritisch denken om te groeien in waarde-aanvoelen erg noodzakelijk geworden.
EG 85	Zelfs al ervaren we pijnlijk onze eigen beperktheden, we moeten doorgaan zonder ons verslagen te voelen en denken aan wat de Heer tot Paulus zei: “Je hebt genoeg aan mijn genade. Kracht wordt juist in zwakheid volkomen” (2 Kor 12,9).